

til Tilstanden for Diebliffet i Sylland, hvor Communalbestyrelserne have havt vanskelige Forretninger, hvis rigtige Udførelse har været overordentlig vigtig og nødvendig, og jeg troer ikke, at det vilde have været helbigt, om de Valgte kunde have uddraget sig deres Tillidsposfter, eller om de, hvis der i den Tid var foretaget Valg, kunde have sagt, at de ikke vilde have dermed at gjøre. Der er endvidere en særegen Omstændighed med Hensyn til Valgene her i Kjøbenhavn, nemlig den, at der ikke skeer noget Omvalg, men forsaavidt en enkelt af de Valgte ikke træder ind i Repræsentationen, rykke Suppleanterne op, og det vil være indlysende, at naar den Omstændighed, at Enhver frivillig kunde trække sig tilbage, blev benyttet i en betydelig Grad, vilde man ved Oprykningen af Suppleanterne i de ledige Pladser kunne komme ned til Suppleanter med et saa ringe Antal Stemmer, at det paa ingen Maade kunde anses stemmende med det almindelige Ønske at see dem indtage Pladser i Forsamlingen. Endog en enkelt Mands Fra-træden kan have betydelige Følger, idet den kan bewirke en anden Mands Indtræden deri, som man ikke ønsker at have der, og som derved faaer en ganske anden Plads end den, han vilde have faaet, dersom den Valgte havde beholdt sin Plads. Det her Anførte om, hvorvidt Nogen uden Videre skulde kunne frie sig for Valget, gjælder endnu mere om dem, der allerede have overtaget et saadant Tillidshverv; thi jeg troer, at det i vanskelige Tider kunde lede til de største Farer, hvis de kunde udtræde, naar de vilde. Hidtil har der ikke fundet Omvalg Sted i Aarets Løb, men det skal jo rigtignok nu, saavidt jeg husker, finde Sted, naar Tallet paa Borgerrepræsentanterne synker ned under 30, og derved vilde vel den af mig fremhævede Ulempe med Hensyn til Suppleanterne afhjælpes; men det bliver dog altid uheldigt, at et saadant Omvalg skal foretages. Det har desuden viist sig, at Mænd, der have fremført tilstrækkelig undskyldende Grunde for at fritages for et saadant Valg, ikke ere blevne besværede dermed, og det Samme vil vistnok see i Fremtiden. Jeg skal derfor fravaabe det ærede Thing at stemme for disse Forslag, i alt Fald haaber jeg, at man ikke vil vedtage

Forslaget under Nr. 27, der gaaer ud paa, at allerede valgte Medlemmer kunne uden Grund nedlægge deres Bestillinger. Hvad man har sagt om, at den, der vilde træde ud af Forsamlingen, kunde opnaae dette ved at gjøre sig skyldig i Forsømmelser, troer jeg ikke nogenfinde vil blive benyttet.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede under Nr. 20—28, skal jeg ganske henholde mig til den ærede sidste Taler. Jeg finder det aldeles utilraadeligt at etablere et saadant nyt Princip, hvorefter det staaer aldeles frit at vægre sig ved at modtage Valget. Med Hensyn til det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 29, skal jeg blot bemærke, at det vil være en Selvfølge, at naar § 1 i dette Lovforslag er antaget, maa § 24 i Loven af 19de Febr. 1861 om en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn, der slutter sig til § 12 i Frdn. af 1ste Januar 1840, bortfalde.

Morf: Efterat jeg har hørt to saa betydningfulde Udtalelser om de af mig stillede Ændringsforslag, skal jeg, iagtet jeg maa erklære, at jeg ikke er bleven overbevist — almindst ved den til Syllands nuværende Forhold gjorte Henvisning —, og idet jeg vil haabe, at man i Tiden vil komme saa vidt i Borgerfind i Hovedstaden, at man tør gaae til den foreslaaede Fremgangsmaade, herved tillade mig at tage samtlige de af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Ændringsforslagene Nr. 20—28, begge indbefattede, vare saaledesagne tilbage, og da Tugen optog dem, vare de bortfaldne.

Da ikke Flere begjærede Ordet, vare Forhandlingerne over dette Afsnit sluttede, og man gik over til Afstemning, hvorved:

Ændringsforslag til § 23 af Abler, Gad, Grundtvig, Nyholm, C. Rimestad og C. W. Rimestad:

Andet Stykke udgaaer.

vedtoges uden Afstemning.